

3. जन्य m. N. pr. eines alten Weisen, v. l. für ज्ञान्य HARIV. 14132.

जन्यु 1) die neuere Ausg. liest अ० द्वि० ऽपि जनैहि मम स०; NILAK. erklärt: श्रुतायाः ज्ञोवत्तयाः मम द्वितीयस्त्वमिति श्रुतिशब्दात्तावप्यकमेव द्वितीयेति मया स्वजन्म श्रौहि श्रुतिकं यथाहं तदन्यं न जाने एवं त्वमपि मदन्यां न ज्ञानासीत्येवमहं नित्यं तर्कितवतीत्यर्थः जन्मेति पुंस्त्वमार्थमिति प्राञ्जः. Die richtige Lesart wird sein: अ० द्वि० ऽपि जन्मो (unwahrscheinlicher जन्मा) हि मम स० für mich ist ja dieses, obgleich ich nicht gestorben bin, jedenfalls eine zweite Geburt. Die gedankenlos abgeschriebene ältere Glosse जन्म इति (wahrscheinlicher als जन्मेति) u. s. w. passt zu der von uns vorgeschlagenen Lesart und Auffassung, nicht zu der des Scholiasten. — 3) जन्नु auch die neuere Ausg.

जप् mit उप 2) KATHĀS. 60, 115.

जपा R. 7, 33, 23. Çiç. 9, 8.

जप्तव्य R. 7, 23, 4, 28.

जबा = जपा MEGH. 37. — Vgl. जव 3).

जमदग्नि, ऽदत्त RV. 3, 33, 15.

जमाणु N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 340, a, 32.

जमालिन् m. N. pr. eines Schwiegersohnes des Mahāvira WILSON, Sel. Works 1, 293. 341.

जम्पान (?) , स्थितेन भौतिकेन Verz. d. Oxf. H. 136, a, 30.

जैम्ब (जम्ब) m. = कर्दम UGÉVAL. zu UṆĀDIS. 4, 95. — Vgl. जम्बाल, जाम्ब.

जम्बाल 1) füge Schlamm und RĀGA-TAR. 3, 94. PĀRÇVANĀTHAK. 1, 45 (nach AUFRECHT) hinzu. — 2) hierher vielleicht Spr. 2277.

जम्बु 1) Z. 7, st. जम्बूश्च (m.) MBH. 3, 11569 liest die ed. Bomb. जम्बूश्च. — Vgl. मका०.

जम्बुक 2) vgl. Spr. 3400.

जम्बुकेश (जम्बुक + ईश) N. pr. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H. 44, a, 3 v. u.

जम्बूक 3) f. ई N. pr. eines Wesens im Gefolge der Durgā WILSON, Sel. Works 2, 39.

जम्बूद्वीप s. जम्बूद्वीप.

जम्बूनन्दमय KATHĀS. 120, 107 fehlerhaft für ज्ञा०.

जम्भक 1) b) unter den Beiwörtern Gaṇeṣa's KATHĀS. 33, 165. — 2) Z. 6 lies 9 st. 4.

जम्भग m. pl. Bez. einer Art von Unholden ÇKDra. nach dem PADMA-P. — Vgl. जम्भक.

जम्भलदत्त m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 132, a, No. 327.

जम्भारि 1) KATHĀS. 93, 3. 94, 11.

जम्भाणा N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 11.

जय 1) vgl. जयजय. — 2) b) TS. 3, 4, 4, 1. Bez. der सौरा धर्माः Verz. d. Oxf. H. 30, b, 18. — c) angeblicher Verfasser von RV. 10, 180. ein Sohn Kṛṣṇa's BUIG. P. 10, 64, 17. — 3) a) ऽपुष्प KATHĀS. 67, 32 fehlerhaft für जपापुष्प. — b) Ind. St. 10, 297. — c) Bein. der Durgā KATHĀS. 33, 170.

जयगुप्त ein Dichter Verz. d. Oxf. H. 123, b, 46.

जयचर्या f. Titel eines Buches Verz. d. Oxf. H. 399, b, No. 168.

जयतीर्थ, ऽपति HALL 113.

जयतुङ्ग N. pr. eines Autors oder Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 278, a, 34. जयतुङ्गादय Titel einer Schrift 123, a, 30.

जयदुर्गा f. eine Form der Durgā Verz. d. Oxf. H. 93, b, 2. 94, a, 5. 98, b, 6.

जयदेव, ऽतर्कालंकारमिश्रमहामहोपाध्याय HALL 38.

जयधर m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 133, a, No. 254.

जयनृसिंह m. eine Form Vishṇu's Verz. d. Oxf. H. 148, b, 34.

जयत्त 1) i) N. eines best. Dhruvaka Saṃgītadām. im ÇKDra. — 2) d) vgl. noch Ind. St. 10, 296.

जयत्तक m. = जयत्त N. pr. eines Ministers Daçaratha's WEBER. RĀMAT. UP. 302. 303.

जयत्तस्वामिन् m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 403, b, No. 9.

जयत्तीपुरी f. N. pr. einer Stadt ebend. 121, a, No. 212.

जयत्तीसप्तमी f. Bez. des 7ten Tages in der lichten Hälfte des Māgha WILSON, Sel. Works 2, 197.

जयमङ्गल 1) a) N. pr. eines Elephanten KATHĀS. 31, 194. — d) Bez. eines best. Dhruvaka Saṃgītadām. im ÇKDra.

जयमाधव m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, b, 48.

जयत्र (?) m. N. pr. eines Autors ebend. 210, a, No. 493.

जयराम, ऽन्यायपञ्चानन HALL 39 u. s. w.

जयवर्धन m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, b, 49.

जयशर्मन् m. N. pr. eines Autors ebend. 292, a, 19.

जयस्थल N. pr. eines Grāma RĀGA-TAR. 3, 121.

जयादित्य vgl. AUFRECHT, UGÉVAL. XV. Ind. St. 5, 67.

जयाधीश्व m. Titel eines Buches Verz. d. Oxf. H. 278, a, 35.

जयिन् 2) ज्युते KATHĀS. 121, 73. क्रीडायाम् BUIG. P. 10, 18, 23. ein Planet im प्रक्युद्ध SĪRJAS. 7, 21. 23.

जयेन्द्रसेना f. N. pr. eines Frauenzimmers KATHĀS. 67, 23.

जयेश्वर eine Form Çiva's: ऽमाकात्म्य Verz. d. Oxf. H. 8, a, 1 v. u.

जय्य वैरिन् Spr. 3323.

1. जर 1) जरत्पित्त alte Galle Verz. d. Oxf. H. 337, a, No. 849. f. जरत् früher, vorangehend AV. PĀṬ. 4, 33. जीर्ण alt geworden R. 7, 33. 11. — 2) uneig.: स्वमानसे । जीर्णानि सुखदुःखानि Spr. 2888.

— निम् caus. BUIG. P. 10, 37, 1.

जर 2) Z. 2 lies जराय जराताम्. — 3) a) अथा जरा देहवतां पर्वतानां जलं जरा । श्रसंभोगो जरा स्त्रोणी वाक्षल्यं मनसो जरा || so v. a. Menschen altern durch vieles Wandern, Berge durch Wasser u. s. w. Spr. 3443. in ähnlicher Verbindung जर 913.

जरठ 1) a) Spr. 808. BUIG. P. 11, 23, 25. — b) fehlerhaft für जरठर SĪH. D. 103, 22. Spr. 814, v. l. (Th. 2, S. 330). Viçva bei UGÉVAL. zu UṆĀDIS. 1, 102. — c) Viçva a. a. O.

जराण 4) a) Auflösung SARVADARÇANAS. 40, 3; vgl. 39, 19.

जरत्कर्त (जरत् + कर्त) m. alles, dürres Gestrüpp TBH. 3, 3, 2, 1. PĀṆĀV. BR. 17, 7, 2.

जरत्कर्ण (जरत् + कर्ण) m. N. pr. Sarpa Airāvata, Verfasser von RV. 10, 76.

जरत्कार m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 18, b, 11. 19, a, 30

जरत्कारु Z. 6 Verz. d. Oxf. H. 23, a, 33 ist जरत्कारुमुनेः पत्नी (nicht जरत्कारु) = मानसा. ऽप्रिया = मानसा 24, b, 39.

जराट s. पापर 4); जराटक s. महावीर 1) k).

जराबोधीय PĀṆĀV. BR. 20, 3, 2. 24, 11, 7.